

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2CoZm/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518203833
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1518203833.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140, proti žalovaným: 1/ RENT HOUSE, s.r.o., Suché Mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 45 377 375 (výmaz z obchodného registra ku dňu 03.02.2024), 2/ U. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, XXX XX W., zastúpený JUDr. Jozefom Dopirákom, advokátom, Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, o zaplatenie 48.417,08 Eur s príslušenstvom a zmenkovej odmeny, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/35/2018 - 130 zo dňa 20.07.2021 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/35/2018 - 130 zo dňa 20.07.2021 potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V rozsudkom č. k. 2CbZm/35/2018 - 130 zo dňa 20.07.2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) výrokom I. uložil žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 48.417,08 Eur so 6% ročným úrokom zo zmenkovej sumy 48.417,08 Eur od 13.09.2017 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 161,39 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že táto povinnosť žalovaného 2/ zanikne v rozsahu plnenia, ktoré poskytne žalobcovi žalovaný 1/ na základe Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/35/2018-24 zo dňa 18.07.2018; výrokom II. priznal žalobcovi voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom táto povinnosť žalovaného 2/ zanikne v rozsahu plnenia, ktoré poskytne žalobcovi žalovaný 1/ na základe Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/35/2018-24 zo dňa 18.07.2018. V súvisiacom výroku III. uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku a výrokom IV. zamietol návrh žalovaného 2/ na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod spis. zn. 10Csp/15/2019. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ uloženia povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť zmenkovú sumu 48.417,08 Eur spolu so 6% úrokom od 13.09.2017 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 161,39 Eur a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že dňa 08.10.2015 uzatvoril so žalovaným 1/ Zmluvu o investičnom EIF úvere č. 7997349M2, v zmysle ktorej mu ako dlžníkovi poskytol finančné prostriedky do výšky úverového limitu 70.000 Eur. Na účely zabezpečenia nárokov zo zmluvy o úvere vystavil žalovaný 1/ dňa 08.10.2015 na rad blankozmenku, v ktorej v dobe jej vystavenia nebol vyplnený údaj zmenkovej sumy a dátum splatnosti. Žalovaní 1/ a 2/ udelili v čl. II ods. 2 Dohody o vyplňovacom zmenkovom práve

č. 7997349M2/D1 zo dňa 08.10.2015 žalobcovi právo doplniť blankozmenku v chýbajúcich údajoch, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. II ods. 1. Pre neplnenie zmluvných podmienok došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, preto žalobca v súlade s dohodou o vyplňovacom práve riadne vyplnil chýbajúce údaje v blankozmenke, a to sumu vo výške 48.417,08 Eur a dátum splatnosti zmenky 12.09.2017. Do dňa podania žaloby žalovaní na zmenku neplatili.

2. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 2CbZm/35/2018-24 zo dňa 18.07.2018, ktorý voči žalovanému 1/ nadobudol právoplatnosť dňa 21.8.2018 a voči žalovanému 2/ bol uznesením č. k. 2CbZm/35/2018-37 zo dňa 19.09.2018 zrušený z dôvodu včas podaného odporu odôvodneného žalovaným 2/ tým, že žalobca nezdôvodnil, akým spôsobom dospel k žalovanej sume, pričom podľa žalovaného 2/ nie je možné ani v zmenkovom konaní žalovať sumu doplnenú do blankozmenky bez bližšieho zdôvodnenia, ďalej podľa žalovaného 2/ žalovaná suma nezodpovedá jeho výpočtom z hľadiska platieb uhradených žalobcovi žalovaným 1/. Žalovaný 2/ ďalej namietal neplatnosť vystavenia zmenky a dohody o vyplňovacom zmenkovom práve, ktoré podpísal ako ručiteľ, išlo o veci týkajúce sa spoločných vecí manželov a jeho manželka na také úkony súhlas nedala a nešlo o bežné veci. Žalovaný 2/ žiadal prerušiť konanie do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10Csp/15/2019, v ktorom sa jeho manželka domáha neplatnosti právnych úkonov.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 40a, § 145 ods. 1, ods. 2, § 148a ods. 1 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), čl. I. § 30 ods. 1, čl. I. § 47 ods. 1, ods. 2, čl. I. § 48 ods. 1, čl. I. § 75 zák. č. 191/1950 Sb. zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov. Z úradnej povinnosti primárne skúmal, či zaviazanosť žalovaného 2/ zmenkou vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, pričom dospel k záveru, že žalovaného 2/ v tomto zmenkovo-právnom vzťahu nie je možné považovať za spotrebiteľa, za zaplatenie zmenky sa nezaručil za účelom uspokojenia svojich súkromných, osobných potrieb, ale aby umožnil vystaviteľovi zmenky vykonávať jeho podnikateľskú činnosť (Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-419/11 zo dňa 14.3.2013). Zmluvu o zmenkovom vyplňovacom práve uzavrel žalobca s vystaviteľom zmenky a žalovaným 2/ ako avalistom, pričom poskytnutie záruky za podnikateľský úver nemá za následok, aby bola osobe poskytujúcej záruku poskytnutá ochrana ako spotrebiteľovi, keďže prísľub úveru a úverová zmluva sú zmluvami o dodávke služby, pričom záruka je iba prostriedkom, ktorého realizácia je závislá na samotnom poskytnutí úveru, k čomu odkázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2CoZm/106/2015. Súd prvej inštancie sa ďalej vypořiadal s predbežnou otázkou platnosti právnych úkonov žalovaného 2/, vychádzal pritom z teórie, že neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju spôsobil. Žalovaný 2/ osobne podpísal dohodu o vyplňovacom zmenkovom práve a zmenku ako konateľ žalovaného 1/ (dĺžníka čerpajúceho podnikateľský úver) a ako fyzická osoba (ručiteľ), teda nemá možnosť sa sám domôcť relatívnej neplatnosti. Ďalej skúmal, či sa manželka žalovaného 2/ „dovolala“ neplatnosti právnych úkonov, pod ktorý pojem nemožno kvalifikovať úkon manželky vo forme emailu. Z obsahu uznesenia Okresného súdu Bratislava I spis. zn. 10Csp/15/2019 zo dňa 15.05.2019 mal za preukázané, že manželka žalovaného 2/ sa domáhala žalobou neplatnosti týchto právnych úkonov, konanie bolo právoplatne zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku za žalobu. Bez dovolania sa relatívnej neplatnosti je právny úkon platný a súd nemôže z úradnej povinnosti prihliadnuť na relatívnu neplatnosť (rozsudok NS SR z 31. 8. 2010, spis. zn. 5Cdo 211/2009). Súd prvej inštancie ešte dodal, že ani s odkazom na § 148a ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka nemal preukázané, že by manželka nedala žalovanému 2/ v začiatkoch jeho podnikania súhlas a v zmysle §148a ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka na ďalšie právne úkony súvisiace s podnikaním už žalovaný 2/ súhlas druhého manžela nepotreboval.

4. K námietke žalovaného 2/, že žalobca nešpecifikoval a neodôvodnil výšku vymáhanej sumy a tá mala byť v inej výške, súd prvej inštancie vychádzal z toho, že zmenka je abstraktným záväzkom, ktorého majiteľ nie je povinný preukazovať dôvod ani výšku pohľadávky, ako vyplýva aj z rozsudku NS SR spis. zn. 4Obo/21/2012 zo dňa 31.07.2012. Zákon dáva dĺžníkom len možnosť námietky proti majiteľovi, nestanoví však, že takáto listina by nebola platnou zmenkou. Na to, aby bola námietka o nesprávnom vyplnení blankozmenky (vo výške sumy) úspešne uplatnená, musí dĺžník preukázať, že zmenka bola vystavená ako neúplná, že dohoda o vyplňovacom práve existovala a z jej obsahu vyplýva, že chýbajúce údaje na zmenke boli nesprávne a v rozpore s touto dohodou vyplnené a aj avalista zmenky môže vznášať námietky vyplnenia blankozmenky v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve, avšak tieto nemôžu byť všeobecné a neurčité, musia zahŕňať, aká mala byť správna výška zmenkovej sumy, aký dátum mať vyplnený ako dátum splatnosti, z akých dôvodov. Nakoľko zaviazanosť žalovaného 2/

zo zmenky nevznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, nebolo potrebné, aby žalobca predložil špecifikáciu zmenkovej sumy, keďže dôkazné bremeno zaťažuje žalovaného 2/ a súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný 2/ neunesol dôkazné bremeno, že žalovaná suma nezodpovedá jeho výpočtom, lebo žiadne výpočty nepredložil. Súd prvej inštancie uzavrel, že avalista (žalovaný 2/) nie je akcesorickým dlžníkom ako bežný ručiteľ, ale samostatným dlžníkom a osoba dlžníka len určuje, aká je kvalita tohto záväzku, t. j. aká je jeho výška a jeho postavenie. Podpisom zmenky per aval vzniká samostatný ručiteľský záväzok, ktorý nie je viazaný na osobu, za ktorú sa avalista zaručil, ale podľa čl. I § 30 ods. 1 zmenkového zákona garantuje zaplatenie zmenky ako celok a len k nej je akcesorický. Nejde teda o ručiteľa dlžníka, ide o samostatnú zmenkovú pohľadávku, ktorú má majiteľ zmenky voči avalistovi, ktorého záväzok je nezávislý od záväzku vystaviteľa. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca prvopisom zmenky preukázal, že je jej riadnym majiteľom a má podľa čl. I § 48 ods. 1 zákona zmenkového a šekového právo postihom žiadať zmenkovú sumu, 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy odo dňa splatnosti zmenky a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 percenta zmenkovej sumy. Záväzok zo zmenky je nesporným záväzkom a nebolo preukázané, že by žalovaný 2/ nemal povinnosť tento nesporný záväzok splniť. Pri uložení povinnosti na plnenie súd prvej inštancie rozhodol, že povinnosť žalovaného 2/ na plnenie zaniká v rozsahu plnenia poskytnutého žalovaným 1/; obdobne tak rozhodol aj o náhrade trov konania. Návrh žalovaného 2/ na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10Csp/15/2019 zamietol, nakoľko toto konanie je právoplatne skončené. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný 2/ z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP (namieta, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci), navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu.

6. Žalovaný 2/ namieta, že žalobcom uplatnená suma 48.417,08 Eur nezodpovedá jeho výpočtom z hľadiska už uhradených platieb žalovaným 1/, z podanej žaloby nevyplýva, akým spôsobom sa žalobca k výške žalovanej sumy dopracoval. Žalovaný 2/ má za to, že nie je možné žalovať zaplatenie sumy vyplnenej do blankozmenky bez bližšieho odôvodnenia, akceptáciou uvedeného postupu by mohlo dôjsť k jednoduchému zneužitiu tohto inštitútu.

7. Žalovaný 2/ ďalej namieta, že sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal s absolútnou neplatnosťou úkonu ručenia z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, na ktorú prihliada z úradnej povinnosti. Argumentácia žalobcu, že nie je možné poukazovať na nález ÚS SR spis. zn. I. ÚS 26/2010, nakoľko sa jednalo o pristúpenie k záväzku a nie o ručenie neobstojí, nakoľko dopad tohto úkonu na majetok manželky je rovnaký. Žalovaný 2/ argumentačne poukazuje na časť nálezu: „Ak už najvyšší súd odmietol odklon od doterajšej judikatúry (na čo podľa ústavného súdu in concreto mal relevantný a obhájitelný dôvod), mal posúdiť predmetný právny úkon (dohodu o pristúpení k záväzku) cez prizmu dobrých mravov, pretože aj v tomto kontexte sa javí, že môže ísť o úkon priečiaci sa dobrým mravom (contra bonos mores), a teda neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka). Nemožno totiž v danom prípade nezohľadniť ani tú skutočnosť, že manžel sťažovateľky realizoval podnikateľskú činnosť nie vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, ale účasťou na podnikaní právnickej osoby - spoločnosti s ručením obmedzeným. Pojmovým znakom tejto obchodnej spoločnosti je práve obmedzené ručenie spoločníka za jej záväzky (§ 106 Obchodného zákonníka) a aj oddelenie záväzkov spoločnosti a spoločníka. Kým spoločnosť zodpovedá za porušenie svojich záväzkov celým svojím majetkom, spoločník ručí za záväzky spoločnosti len do výšky svojho nesplateného vkladu zapísaného v obchodnom registri. Podnikateľské riziko spojené s prípadnou platobnou neschopnosťou teda zaťažuje v zásade spoločnosť a ručenie spoločníka je zákonom limitované (v prípade manžela sťažovateľky išlo o sumu 140.000 Sk). Za týchto okolností sa javí aj ako odporujúce dobrým mravom, keď spoločník (fyzická osoba) bez súhlasu svojho manžela (manželky) dohodou s veriteľom pristúpi k záväzku spoločnosti (v sume 1.115.735,40 Sk s príslušenstvom), a teda sa stane spoločným a nerozdielnym dlžníkom popri spoločnosti, pričom predpokladaným cieľom tohto konania je vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do BSM, keďže ani spoločnosť a ani pristupujúci dlžník nie sú reálne schopní korelujúci záväzok splniť a nemajú ani vo výlučnom vlastníctve relevantný majetok postihnuteľný exekúciou.“

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. K odvolacej námietke, že suma 48.417,08 Eur nezodpovedá výpočtom žalovaného 2/ z hľadiska už uhradených platieb žalovaným 1/ a že z podanej žaloby nevyplýva, akým spôsobom sa žalobca k výške žalovanej sumy dopracoval, žalobca odkazuje na bod 26 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje. Zároveň zdôraznil, že žalovaný 2/ počas konania pred súdom prvej inštancie nepredložil žiadne výpočty, z ktorých by mala vyplývať nesprávnosť žalovanej sumy a ani neuviedol, aká by mala byť podľa neho jej správna výška. Žalobca uvádza, že pri záväzkoch zo zmenky platí, že ide o záväzky nesporné a žalobca ako majiteľ zmenky nemá povinnosť preukazovať svoj nárok iným spôsobom, než predložením prvopisu zmenky. Žalovaný je oprávnený podľa § 17 zákona zmenkového a šekového vznášať proti zmenkovému nároku námietky, avšak je na ňom, aby oprávnenosť námietok preukázal. Pri kauzálnych námietkach nie je možné prenesenie dôkazného bremena zo žalovaného na žalobcu. Žalobca poukazuje na rozsudok NS SR spis. zn. 5Obo/3/2008. K námietke absolútnej neplatnosti právneho úkonu, kde žalovaný 2/ odkazuje na nález Ústavného súdu SR spis. zn. I. ÚS 26/2010 žalobca namieta, že žalovaný 2/ len selektívne vyberá jemu vyhovujúce úryvky, pričom význam nálezu spočíva v tom, že právo nie je možné aplikovať formalisticky, ale je potrebné zohľadniť jednotlivé okolnosti prípadu, preto nemožno ani každé pristúpenie k záväzku, na ktoré pristupujúci manžel nedal súhlas, hodnotiť ako rozporné s dobrými mravmi. Iba skutočnosť, že žalovaný 2/ je ženatý, nemôže byť dôvodom neplatnosti avalovania zmenky z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. K významu a výkladu nález Ústavného súdu SR spis. zn. I. ÚS 26/2010 žalobca poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 8Cdo/263/2019 zo dňa 23.09.2020, a to body 23 až 25 odôvodnenia.

9. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli doručené.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením dňa 04.06.2024. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a odvolaním dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu žalovaného 2/ nie je možné vyhovieť.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd v prvom rade ustálil predmet odvolacieho konania, keď odvolateľ síce v podanom odvolaní uvádza, že podáva odvolanie voči rozsudku „v celom rozsahu a voči všetkým výrokom, a teda podáva odvolanie voči celému rozsudku“, avšak hodnotiac obsah podania žalovaného 2/, toto obsahuje len námietku voči výroku I a výroku III.

14. Po oboznámení sa s obsahom spisu, s obsahom napadnutého rozsudku a s konaním, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj s obsahom odvolania žalovaného 2/ odvolací súd podľa § 387 ods. 2 CSP konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Odvolací súd nevzhliadol dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, keďže súd prvej inštancie sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie vysporiadal a odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožnil. V právnej úprave civilného sporového konania platí, že odvolací súd je v zmysle § 380 CSP viazaný odvolacími dôvodmi, z dôvodu čoho súd v odvolacom konaní ex offa nezisťuje iné dôvody než tie, ktoré uplatnil odvolateľ. Odvolací súd tiež uvádza, že súd prvej inštancie sa so všetkými námietkami žalovaného 2/, ktoré uplatnil v rámci procesnej obrany už v konaní pred súdom prvej inštancie riadne vysporiadal.

15. K odvolacej námietke žalovaného 2/, že žalobcom uplatnená suma 48.417,08 Eur nezodpovedá jeho výpočtom z hľadiska už uhradených platieb žalovaným 1/ a že z podanej žaloby nevyplýva, akým spôsobom sa žalobca k výške žalovanej sumy dopracoval, odvolací súd poukazuje na bod 26 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd po preštudovaní spisu konštatuje, že žalovaný

2/ v konaní pred súdom prvej inštancie nielenže ničím nepreukázal neexistenciu nároku práve v žalovanej výške, ale ani neuviedol vlastné skutkové tvrdenia o údajne správnej výške pohľadávky, ani neprodukoval žiadne skutkové tvrdenia o platbách uhradených žalobcovi žalovaným 1/, ak v konaní tvrdil, že žalovaná suma nezodpovedá jeho výpočtom práve z hľadiska týchto platieb. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť, z ktorej vyplýva, že zmenka je abstraktným záväzkom, ktorého majiteľ nie je povinný preukazovať dôvod ani výšku pohľadávky. Dôkazné bremeno preukázania skutočnosti, že majiteľ zmenky zmenku vyplnil v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve, je na dlžníkovi alebo osobe zaviazanej zo zmenky, ktorá uvedené tvrdenie v konaní vzniesla (viď. napr. rozsudok NS SR sp. zn. 4Obo/184/2007 zo 14.07.2009, alebo NS SR spis. zn. 4Obo/21/2012 zo dňa 31.07.2012). Odvolaciu námietku preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

16. Žalovaný 2/ ďalej namieta, že sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal s absolútnou neplatnosťou úkonu ručenia z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, na ktorú súd prihladá z úradnej povinnosti, pričom argumentačne odkazuje na nález ÚS SR spis. zn. I. ÚS 26/2010. Odvolací súd sa s touto odvolacou námietkou nestotožnil. Primárne ako správny je potrebné posúdiť záver súdu prvej inštancie, že manželka žalovaného 2/ sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu riadne nedovolala, keď neuhradením súdneho poplatku z podanej žaloby o určenie neplatnosti došlo k zastaveniu konania. Už len z tohto dôvodu je v súlade s § 145 ods. 1 v spojení s § 40a Občianskeho zákonníka potrebné prevzatie zmenkového ručenia žalovaným 2/ považovať za platný právny úkon, tento záver vyplýva aj z ustálenej rozhodovacej činnosti, na ktorú odkázal súd prvej inštancie. Bez dovolania sa relatívnej neplatnosti je právny úkon platný a súd či iný orgán právnej ochrany bez tohto jednostranného právneho úkonu nemôže z úradnej povinnosti prihliadnuť na relatívnu neplatnosť (rozsudok NS SR spis. zn. 5Cdo/211/2009 zo dňa 31.8.2010). Avalovaním zmenky ani nevzniká spoločný záväzok manželov, týkajúci sa majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve, nejde o vybavovanie spoločných vecí a preto nespadá pod režim § 145 Občianskeho zákonníka. Závery Ústavného súdu SR v rozhodnutí sp. zn. I.ÚS 26/2010 nesmerujú ku všeobecnému záveru, že zmluva o pristúpení k záväzku uzatvorená jedným z manželov sa v každom prípade týka predmetu bezpodielového spoluvlastníctva, ale k neprípustnosti formalizmu pri aplikácii právnych noriem, keď v prípade posudzovanom ústavným súdom sa zo skutkových okolností konkrétnej veci javilo, že by mohlo ísť o právny úkon priečiaci sa dobrým mravom. Zo záverov Ústavného súdu SR rozhodne nevyplýva, že každé pristúpenie k záväzku jedným z manželov je úkonom v rozpore s dobrými mravmi, ako nesprávne chápe odvolateľ. V prejednávanej veci žalovaný 2/ neuviedol žiadne kvalifikované skutkové okolnosti, z ktorých by mohol vyplývať záver, že avalovaním zmenky žalovaný 2/ konal v rozpore s dobrými mravmi. Sama skutočnosť, že žalovaný 2/ je ženatý, nepredstavuje taký dôvod, pre ktorý by avalovanie zmenky predstavovalo konanie v rozpore s dobrými mravmi, a to ani z dôvodu možnosti exekučného postihu majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Ústavný súd SR spis. zn. I. ÚS 26/2010 teda neriešil právnu otázku, ktorá by bola analogicky aplikovateľná na prejednanú vec. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodovacej činnosti jednotne s právnou teóriou opakovane judikoval, že medzi vybavovanie vecí, týkajúcich sa spoločných vecí nepatrí prevzatie ručenia (R 61/1973, R 1/1998), ani pristúpenie k záväzku tretej osoby a ani súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice (4Cdo/123/2008, 4Cdo/234/2010). Za právne úkony, týkajúce sa spoločných vecí treba považovať tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom bezpodielového spoluvlastníctva alebo k výkonu jeho správy (napr. R 46/1966, R 104/1967, R 61/1973, R 71/1994, 4Cdo 123/2008, 4Cdo 234/2010, 1Cdo/27/2017). Za predmet vlastníctva a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa preto nepovažujú pohľadávky a záväzky (dlhy), ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov (viď napr. aj rozsudok NS SR z 29. júna 2011, spis. zn. 4Cdo/234/2010). K tomuto názoru sa priklonil Najvyšší súd SR aj v uznesení spis. zn. 8Cdo/263/2019 zo dňa 23.09.2020, podľa ktorého opačný názor nevyplýva ani z Nálezu Ústavného súdu SR, spis. zn. I. ÚS 26/2010. Odvolací súd nezhliadol žiadny dôvod iného právneho posúdenia v prípade zmenkového ručenia, teda avalovania zmenky.

17. Odvolací súd z vyššie vysvetlených dôvodov viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, ako aj v závislom výroku o trovách konania, ako vecne správny potvrdil, vrátane súvisiacich výrokov II. a III. o trovách konania, keď súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania správne aplikoval § 255 ods. 1 CSP <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-160/2015-ucinnost-od-01.06.2023>> a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 2/, ako strane v spore neúspešnej. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie správne

limitoval zánik povinnosti žalovaného 2/ rozsahom plnenia, ktoré poskytne žalobcovi žalovaný 1/ na základe Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/35/2018-24 zo dňa 18.07.2018 a na túto časť výroku nemá žiaden vplyv zánik žalovaného 1/ výmazom z obchodného registra v odvolacom konaní dňa 03.02.2024, nakoľko súd prvej inštancie uložil povinnosť len žalovanému 2/, ktorej rozsah je daný plnením poskytnutým žalovaným 1/ (teda prípadným plnením pred zánikom výmazom z obchodného registra).

18. Vo vzťahu k výroku IV. napadnutého rozsudku o zamietnutí návrhu žalovaného 2/ na prerušenie konania odvolací súd uvádza, že odvolateľ síce v podanom odvolaní uvádza, že podáva odvolanie voči všetkým výrokom, a teda voči celému rozsudku, avšak nevedol žiadne dôvody, pre ktoré považuje rozhodnutie o zamietnutí návrhu žalovaného 2/ na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod spis. zn. 10Csp/15/2019 za nesprávne, preto odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie aj vo výroku IV.

19. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal voči plne neúspešnému žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

23. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).